

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Ifjúsági előadás.

Kezdeté délután 3 órakor.

Folyószám 5.

Folyószám 5.

Debreczen, 1910. évi márczius hó 10-én csütörtökön

Fenn az ernyő, nincsen kas.

Vigjáték 4 felvonásban. Irtá Szigligeti Ede.

Rendező: Zilahy.

SZEMÉLYEK:

Donátfi — — — —	Árkosi Vilmos.	Rejtei — — — —	Zilahy Gyula.
Klára, neje — — —	Gerő Ida.	Borsosné, nagynénje —	Szilágyi Bertá.
Gizella — — — —	Hahnel Aranka.	Inas — — — —	Sándori Kálmán.
Etelka — — — —	Huzella Irén.	Szobaleány — — — —	Ligetiné.
Báró Várkövy — —	Mátonffy Róbert.		

Szigligeti Ede.

Szigligeti Ede, színműíró, szül. Nagyvárad-Olasziban 1814 márczius 8-án, meghalt Budapesten, 1878 január 19-én. Családi neve, melyet 20 éves koráig viselt, Szathmári József volt. A gimnázium három alsó osztályát szülőhelyén végezte, a többi osztályt, valamint az akadémiai tanfolyamot Temesváron. Szülői papnak szánták, maga orvos akart lenni, végül mérnökségben állapodtak meg s már dolgozott is két évig mérnök mellett, midőn 1834-ben Pestre jött, hogy elméleti tanfolyamot hallgasson. Titokban már rég a színészetről álmodozott, verselgetett is és szindarabokkal kísérletezett és szigorú apja ellenére 1834 augusztus 15-én színésznek csapott fel. Apja erre megtiltá, hogy az ő nevét viselje s ekkor választotta Döbrentei ötletéből Kisfaludi Sándor egyik regénye után a Szigligeti nevet. Alsóbbrendű szerepeket kapott, tánczos, kardalos és ügyelő volt, de tanulmányozta Goethét és Schillert és csakhamar egy tragédiát írt, mely „Megjátszott cselek“ czímen színre is került. Ezt a következő évek alatt több komoly dráma követte, melyek színpadi rutinejükkal előnyösen különböztek az akkori eredeti darabok áradozásától s többé-kevésbé tetszettek is. Az 1837-ben megnyílt Nemzeti színház falai között bontakozott ki egész tehetsége mint drámaköltőnek s ettől fogva életét a magyar színiügynek szentelte. 1840-ben az Akadémia pályázatán „Rózsa“ czimű vigjátékával elnyerte a díjat. Már ekkor a Szigligeti név országos hírre emelkedett és többfelé ünnepelték. Haláláig ő maradt első színiköltőnk, az Akadémia drámai jutalmait tizenhatszor, a Nemzeti színházét háromszor elnyerte. A Nemzeti színháznak előbb rendezője, utóbb titkára, végül drámai igazgatója lett. Élete végét keserítették a sajtóban elhangzott támadások. Szívujja ölte meg.

Műveinek egyik legkiválóbb alkotása a most színre kerülő „Fenn az ernyő, nincsen kas“ 1857-ben írt.